

Hành Trì Phải Thực Tiến

Pháp Vương Gyalwang Drukpa

Lozang Ngodrub dịch

Nếu bạn để ý thì bạn sẽ thấy phân đông những người mà ta gọi là hành giả, luôn luôn hành trì và làm những điều thiện hạnh vào những ngày đặc biệt. Tôi cũng thế, không ngoại lệ. Chúng ta nói rằng hiệu quả của thiện hạnh trong những ngày đại cát tường được nhân lên hàng trăm lần, hàng ngàn lần hay hàng triệu lần, nếu chúng ta hành trì pháp tu này hay pháp tu kia trong ngày này hoặc ngày nọ. Tôi không nói rằng điều này không đúng. Có một số ngày trong năm có nhiều năng lượng tích cực hơn và có những ngày có những loại năng lượng khác nhau.

Tại sao sự việc lại như thế? Sự thật là chúng ta đều rất lười biếng và cần có những lý do hợp lý để khuyến khích mình hành trì Pháp. Nếu không, chúng ta sẽ không có động cơ nào để thực hành bất cứ pháp tu nào. Khi nói về hành trì, tôi không chỉ đề cập đến hành trì nghiêm túc như hành thiền, lễ lạy và tụng niệm, tôi nghĩ rằng các thiện hạnh như giúp đỡ các chúng sanh khác, mang lại hạnh phúc cho chúng sanh, thực hiện tất cả những điều đức hạnh cũng đều được bao gồm trong việc hành trì.

Mỗi ngày, bên cạnh việc cầu nguyện, tham thiền, giảng dạy và bận rộn viết giáo pháp, tôi đi bộ với chur ni đến Bảo Tháp thánh tích để đi nhiều quanh Tháp ba lần mỗi chiều. Tôi nghĩ mình sẽ đi nhiều như thế trong một tuần, nhưng sau đó, tôi quyết định sẽ làm như thế mỗi ngày cho đến khi chấm dứt 49 ngày, sau khi Bốn Sư yêu quý của tôi viên tịch. Nếu tôi không làm thì ngày cuối cùng là ngày 25 tháng Mười.

Một lần nữa, nhiều hành giả có thể hỏi tôi tại sao chúng ta lại đi nhiều quanh Bảo Tháp trong tháng này? Nó đâu phải là một tháng đặc biệt. Như tôi đã nói, nhiều người cần có lý do để thực hiện những điều lợi lạc, một phần là vì họ không nhận thức được giá trị của mỗi một phút và mỗi một khoảnh khắc trong cuộc đời họ. Thật ra thì mỗi một khoảnh khắc đều rất quan trọng, rất đặc biệt và vô cùng quý báu, và một phần là do sự lười biếng và vì ta không dễ nắm giữ lấy nó để hoàn thành một điều gì đó. Thế nên ngay cả hành trì tâm linh cũng phải được thực hành trong những ngày đặc biệt, những giờ đặc biệt và tháng đặc biệt. Dĩ nhiên điều này vẫn tốt hơn là không hành trì gì cả. Tuy nhiên, nếu chúng ta thấu hiểu và mong muốn đạt được giác ngộ một cách nghiêm túc một ngày nào đó, để ta không phải lập ngụp trong biển luân hồi vô hạn định, thì ta nên thử nghiệm được rằng mỗi một khoảnh khắc, mỗi một giây và mỗi một hơi thở là một cơ hội lớn để cho chúng ta hành trì.

Chúng tôi đang hoan hỷ đi nhiều quanh Bảo Tháp Swayambhunath mỗi đêm vì Bốn Sư

yêu quý của chúng tôi, để hoàn thành ý nguyện của người. Dĩ nhiên, chỉ đi nhiều quanh Bảo Tháp thôi thì không thể nào hoàn tất những ước nguyện lợi lạc vô tận của người, tựa như không có vật gì có thể lấp đầy vòm trời bao la rộng lớn này vậy. Nhưng tôi làm như vậy vì khi còn tại thế, người đã khuyến khích tôi đi nhiều như vậy. Bất kỳ khi nào tôi chia sẻ cho Bồn Sư của tôi nghe về việc tôi đi nhiều quanh các Bảo Tháp, về Eco Pad Yatras của chúng tôi, đặc biệt là về việc đi nhiều quanh Bảo Tháp Swayambhunath này, thì người lắng nghe với sự phấn khích và tràn đầy hoan hỷ. Người đã khen tôi và chư ni đã thực hành những điều này. Người luôn luôn nói với tôi như vậy: “Tất cả chúng ta đều phải đi nhiều quanh Bảo Tháp này càng nhiều càng tốt, vì đây là cách tốt nhất để tịnh hóa nghiệp. Đáng tiếc là vẫn có một số người trong chúng ta đã quá già, quá lười biếng hay quá bận rộn để làm việc này. Chờ đến khi chúng ta sẵn sàng làm thì đã quá muộn rồi.” Đây là điều người luôn luôn nói bằng tấm lòng của người. Thế nên sau khi chúng tôi thực hiện nghi lễ truyền thống hơn một tuần, tôi đã quyết định đi nhiều quanh Bảo Tháp Swayambhunath ba lần mỗi chiều cùng với chư ni cho đến khi chấm dứt 49 ngày, sau khi Bồn Sư của tôi viên tịch. Như thường lệ, chư ni rất sẵn lòng hỗ trợ và làm theo ý của tôi. Tôi muốn cảm ơn họ đã chấp nhận điều này từ đáy lòng hoan hỷ. Đây là một điều khích lệ đối với tôi. Chúng tôi đã cùng nhau đi bộ 13 cây số mỗi chiều và tôi hoàn toàn hài lòng với điều này. Tôi nghĩ rằng đây là một tin tốt để chia sẻ với quý độc giả đang đọc hay theo dõi những điều tán gẫu mà tôi đang viết ở đây.

Rất nhiều bằng hữu và đệ tử của tôi từ Mỹ, Mễ Tây Cơ và Nam Mỹ đang mong mỏi cùng với chư ni và tôi đi nhiều 13 vòng quanh Bảo Tháp. Chúng tôi nhất định sẽ khuyến khích lẫn nhau. Tôi tin tưởng và mong rằng tất cả các vị bồn sư, dakas và dakinis, kể cả vị cố Bồn Sư của tôi, sẽ rất hài lòng và hoan hỷ về những hoạt động hữu ích mang lại lợi lạc cho tất cả chúng sanh. Tôi tin rằng những hành trì tâm linh thực tiễn như đi nhiều và ngay cả Sống để Yêu Thương v.v..., phải được thực hành một cách thực tế. Tôi tin vào việc thực hành hơn là lý thuyết. Lý thuyết chỉ hữu hiệu nếu nó hỗ trợ việc thực hành, nếu không thì nó sẽ chẳng có nghĩa lý gì cả. Thế nên hành trì tâm linh phải là việc giúp ích cho tất cả chúng sanh một cách thực tiễn. Bên cạnh việc cầu nguyện, nhập thất, hành thiền và vô số những hành trì trang trọng khác nhau, chúng ta phải ra ngoài và làm điều gì đó cho chúng sanh.

Sau cùng, nhân cơ hội này, tôi muốn chúc mừng nhà Vua và Hoàng Hậu xứ Bhutan trong ngày cưới của hai vị. Mặc dù chúng tôi rất bận rộn nơi đây, tôi sẽ cho phép tôi, cha mẹ tôi và chư tăng ni xem Lễ Cưới Hoàng Gia chiếu trực tiếp trên đài truyền hình. Tôi đang gửi những lời cầu nguyện cho niềm hạnh phúc và thành công trong cuộc sống thế tục và tâm linh của hai vị. Tôi cũng rất hoan hỷ là các vị Rinpoche cao trọng của chúng tôi đã dẫn đầu phái đoàn đại biểu đi tham dự Lễ Cưới Hoàng Gia. Nhà Vua của một Vương Quốc Phật giáo như Bhutan tượng trưng cho sự thành công trong việc duy trì một truyền thống phong phú, vững chãi về mặt tâm linh và hòa nhập với đời sống hiện đại. Tôi tin rằng với tinh thần trách nhiệm, nhà Vua sẽ thành công trong việc giữ gìn sự thăng bằng của hai yếu tố này trong đất nước của Ngài và lời cầu nguyện của tôi luôn

hướng về điều này. Ngày mai sẽ là một ngày thú vị đối với chúng tôi, vì chúng tôi sẽ xem chương trình truyền hình từ xa và gửi lời chúc tụng, chúc mừng tốt đẹp nhất từ đáy lòng mình đến nhà Vua và Hoàng Hậu.

Bản Anh ngữ: <http://www.drukpa.org/index.php/News-in-2011/practice-has-to-be-practical>